

troer ikke, at de staae i en saadan Forbindelse med Forslaget isjor i dets rene Almindelighed, at dette, at Sagen ikke blev fremmet isjor, skulde kunne forhindre at lade Sagen nyde Fremme iaar; det er kun en Forffjel i Formen. — Med Hensyn til de Bestillingsmænd, der ere omtalte, og deres Lønningsforhold tør jeg ikke optræde som Mægler imellem Finantsministeren og den ene Halvdeel af Udvalgets Medlemmer paa den ene Side, og den anden Halvdeel af Udvalget paa den anden Side. Jeg skal i den Henseende følge den Deel af Udvalget, som vil holde paa, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling; det er ikke, fordi jeg jo ikke under de Bedkommende en passende Løn for Arbeidet, men fordi jeg nærer Tvivl om, hvorvidt man ikke bruger flere Kræfter i Ministeriet til det Arbeide, man forlanger af Bestillingsmændene, end der er fornødent, og fordi jeg nærer Tvivl om, at hele dette Arbeide er ordnet saa hensigtsmæssigt og oeconomic, som det burde være ordnet. Det er et Spørgsmaal, som tidligere har været reist her, og jeg ønsker at benytte Leiligheden til at udtale, at jeg troer, at der med Hensyn til Contoirtiden i Ministerierne kunde tages Bestemmelser, der vare mere hensigtsmæssige for Arbeidets Udførelse og for Publicum. Naar vi see hen til Contoirtiden i de Contoierer, der bestyres for private Folks Regning, eller vi f. Ex. tage Hensyn til vort Contoir her, og vi saa sammenligne de Contoirtider, disse forskjellige private eller halvprivate Contoierer have, med de Contoirtider, som ere ansatte for Ministerierne, da saaer man en ganske besynderlig Forffjel. Derhos troer jeg ogsaa, at man er for tilbøielig til at benytte for mange Personer til de underordnede Arbeider, som man her forlanger udførte af Bestillingsmænd. I mange Tilfælde kan det ialfald see ud, som om det gjælder mere om at faae denne eller hin Person skaffet et Par Hundrede Daler som Bierhverv end om at faae de fornødne Kræfter til Arbeidets Besørgelse. Jeg vilde ønske, at man kunde komme ind paa den Bet at lønne Bestillingsmændene saaledes, at de ikke behøvede, ialfald ikke strengt taget behøvede, at beskæftige sig med Andet, end hvad vedkom-

mente Contoir forlangte af dem, men at de da ogsaa skulde yde Contoiret, Ministeriet, af deres Tid og af den Kraft, de vare i Besiddelse af, istedetfor at man nu stiller Arbeidet ad, mange Gange paa flere forskjellige Hænder. Skete dette, vilde man tilfredsstille de Kræfter, man brugte, — det er min Overbevisning — i langt høiere Grad, end det nu kan være Tilfældet, idet de Mænd, som nu benyttes, oftest ikke naae til en Løn, som de ere istand til at leve af med Familie; det er Tilfældet med Mange, hvorimod man ved den anden Fremgangsmaade kunde drage dygtige Kræfter til sig og skaffe mere Arbeide ud af dem. Det er Udtalelser, som ogsaa ere komne frem fra anden Side; det er Udtalelser, som man maa sige kan gjøre Indvendinger imod, men som jeg troer i flere Henseender, om ikke for alle Contoierers Bedkommende, saa dog i deres Almindelighed, have deres fulde Berettigelse. Jeg skulde ønske, om den høitagtede Finantsminister kunde give os et Tilfagn om, at der ialfald, hvad der vilde træde mere synligt frem for os, træffes Foranstaltninger til, at Contoirtiden for Ministerierne fik en nogenlunde rimelig Længde af 7—8 Timer, selv om da Enkelte fik Tilladelse til at skifte Noget, men ikke saaledes, at den kun er en Time eller to eller tre for Enkelte; de komme deryp, see sig lidt om, tage en Pafke Papis og gaae saa hjem igjen. Jeg bedømmer naturligvis ikke de Bedkommendes Arbeide derefter; jeg veed meget godt, at der er Meget, der kan gøres i Hjemmet, og gøres ligesaa godt i Hjemmet — ja, at det i mange Tilfælde er nødvendigt, at Noget gøres i Hjemmet, fordi der der er mere No; men jeg troer, at dette let leder til en Adspjittelse af Tid, naar Arbeidet saaledes gøres her og der, istedetfor paa Steder, hvor de fornødne Midler til Arbeidets Besørgelse egentlig kun ere tilstede.

J. A. Hansen: Det, som den ærede firdste Daler udtalte, er ogsaa min Mening, at man har altfor mange Personer til det Arbeide, der er, og at man gjorde rettere i at beskæftige et mindre Antal noget mere og lønne dem bedre, men det er sagt saa tidt og saa ofte her, at jeg neppe behøver at gjen-